

PROVINCIALE DRENTSCHE en ASSER COURANT

ZATURDAG 31 JULIJ 1875

-vervolg van blad 1875t

Indien *F.*, die klaarblijkelijk niet te Smilde woont, op de hoogte was van de *tegenwoordige* toestanden alhier, of niet eenzijdig werd ingelicht, zou hij geheel anders denken en schrijven als hij gedaan heeft, zeer zeker niet telkens insinueren dat de heer *H.*, waar hij betuigt en toont den vrede te willen, onoprecht is, en niet met zoogenaamde geestigheden uit het duister het karakter verdacht maken van een man, die waar hij streed nooit zijn naam verzwegen heeft.

Hiermede eindigen wij, mijn heer de redacteur, na u voor uw bereidwilligheid bedankt en der gemeente Smilde en den heer *F.* het goede te hebben toegewenscht.

Smilde.

M. FERNHOUT.

PROVINCIALE DRENTSCHE en ASSER COURANT

MAANDAG 2 AUGUSTUS 1875

Ingezonden stuk.

Mijnheer de redacteur!

We beginnen met de volgende rectificatie op ons vorig stuk, waar we, na er op te hebben gewezen, hoe de heer *H.* op onze beschuldigingen het stilzwijgen had bewaard, het volgende schreven:

“Waarom? We kunnen niet gissen welke andere redenen voor zijn zwijgen bestonden.” Dit moet zijn: Waarom? Uit onmagt? We kunnen niet gissen”enz. En nu het stuk van den heer *Fernhout*, voorkomende in de courant van heden.

We zijn dien heer er dankbaar voor, dat hij zoo goed heeft willen zijn, ons stuk herhaaldelijk en bedaard te lezen, en we twifelen er niet aan, of velen, zoo ze hetzelfde hebben gedaan, zullen niet zooals de heer *Fernhout* tot de slotsom komen: we kunnen niet vinden welke argumenten enz. er tegen den heer *H.* zijn aangevoerd. De heer *Fernhout* heeft toch ook, al wil hij 't niet weten, wel zoo een en ander gemerkt, ten minste hij spreekt van een hoofdbeschuldiging, die luidt als volgt:

“*H.* heeft het vuur van twist en tweedragt in deze gemeente gestookt.” Juist mijnheer *F.*, daar zit hem de knoop. Dat hebben wij gezegd en dat zeggen we nog, óók en wel vooral, waar we op vroegere toestanden in deze gemeente zien. Zouden er ook meer zijn, die 't zelfde beweren?

Toen wij verder lazen: “Dat *vuur* was in den laatsten tijd vrij wel gebluscht. Eensgezindheid en onderlinge waardering namen in de gemeente toe, een betere geest begon de tegenstanders van vroeger te bezielen”, toen haalden wij onwillekeurig de schouders op en een “hoe is 't mogelijk!” vloeide ons van de lippen. Weet de heer *F.* dan niet tot welken prijs die zoogenaamde vrede is gekocht? Weet hij dan niet, dat eene aanzienlijke minderheid niet met bijzonder vriendschappelijke gevoelens bezield is jegens den man, die met alle hem ten dienste staande middelen er voor heeft gezorgd, dat eene door kunst- en vliegwerk gevormde partij in de *kerk* de overwinning behaalde?

Noemt de heer *F.* *dat* “een betere geest”, als die minderheid zich, harer magteloosheid bewust, den onnutten strijd eindelijk heeft opgegeven?

Met den heer *F.* zeggen we: “Vergelijk de toestanden te Smilde van vroeger en nu”, en weinigen zullen er zijn, die het hem nazeggen, dat de heer *H.* den gemeentelijken dampkring heeft gezuiverd. Den Smilder kiezers zij het oordeel.

De heer *F.* beschuldigt ons verder, dat we den heer *H.* verdacht maken van onoprechtheid waar hij betuigt en toont den vrede te willen en dat we met zoogenaamde geestigheden diens karakter aanvallen. Tot antwoord dit: Op het aan den man brengen van aardigheden hebben we ons volstrekt niet toegelegd en wat onze verdachtmaking van- of liever ons ongelooft aan de oprechte vredelievendheid van den heer *H.* betreft, we raden van heer *F.* nog eens te lezen wat de heer *Hoogerbrugge* zelf schreef. Wees zoo goed en vergelijk eens zijne woorden van vrede met dien ongemanierde uitval tegen den heer *Spier*, die zoo ter loops maar tot kerkafbreker wordt bevorderd, en zeg dan nog éénmaal als ge kunt, dat de heer *H.* betuigt en toont den vrede te willen. Een vrede, waarin ieder buigt en zwijgt, behalve één, dat is mogelijk, maar we kennen de Smilders te goed, om niet te weten, dat ze zich daartoe nooit zullen laten vinden.

Smilde, 31 Julij 1875.

F.